UNE ✦ SACRA

Judaizm

Nahum

(Nachum)

✦ ✦ ✦

Przekład Izaaka Cylkowa

Informacje

Język oryginału	Ancient Hebrew
Wersja	Przekład Izaaka Cylkowa
Wydanie	1
Przekład	Izaak Cylkow
Źródło	Sefaria — przekład Izaaka Cylkowa (1883–1908), za bibliepolskie.pl
Licencja	CC BY-NC-SA 4.0 · oryginał: Public domain

O tekście:

Poemat o upadku Niniwy, stolicy imperium asyryjskiego, które uciskało Izraela. Po hebrajsku: נַחוּם.

Jest to siódma z Ksiąg Dwunastu. Niniwa upadła w 612 r. p.n.e. pod ciosami Babilończyków i Medów, a poemat – pełen plastycznych obrazów oblężenia i bitwy – sławi koniec imperium znanego z okrucieństwa.

Stanowi przeciwwagę dla Księgi Jonasza, w której to samo miasto okazuje skruchę i zostaje ocalone. Imię Nahum oznacza „pocieszenie”.

Źródło: https://www.sefaria.org/Nahum.1?ven=Bible_in_Polish%2C_trans._Izaak_Cylkow%2C_1841_-_1908_[pl]&lang=bi

Warunki korzystania z tej wersji podaje wskazane wyżej źródło. Układ tego pliku należy do Une Sacra (CC BY-NC-SA 4.0); tekst zachowuje licencję podaną wyżej.

Wydanie cyfrowe przygotowane 27 listopada 2026 przez Une Sacra, otwartą bibliotekę świętych tekstów · UneSacra.com

Spis treści

Rozdział 1

Rozdział 2

Rozdział 3

ROZDZIAŁ 1

✦

1 Rzecz o Niniwie. Księga widzeń Nahuma, Elkoszyty.

2 Bogiem rzewniwym a mścicielem Wiekuisty; mścicielem Wiekuisty i pełen żarliwości. Pomstuje Wiekuisty przeciwnikom Swoim, pamięta wrogom Swoim!

3 Wiekuisty, nieskory do gniewu, jednak przemożny w sile, a bezkarnie nie przepuszcza; Wiekuisty - w wichrze i w zawierusze droga Jego, a chmury kurzem u stóp Jego.

4 Gromi morze i wysusza je, a wszystkim rzekom daje opadnąć; więdnie Baszan i Karmel, a kwiat Libanu zasycha.

5 Góry drżą przed nim, a pagórki się roztapiają; ziemia dygoce przed obliczem Jego, okrąg świata i wszyscy mieszkańcy Jego.

6 Wobec rozjątrzenia Jego któż się ostoi, a któż dotrwa wobec płonącego gniewu Jego? Zapalczywość Jego wylewa się jako ogień, a skały kruszą się przed Nim.

7 Dobrotliwym Wiekuisty, obroną w dniu niedoli; zna On tych, którzy do Niego się chronią.

8 Ale falą wzbierającą sprowadza kres na siedzibę jej, a wrogów Swoich ściga ciemnością!

9 Cóż wymyślicie przeciw Wiekuistemu? Sprowadza On kres - poraz wtóry nie nastanie ucisk.

10 Bo choćby jako ciernie byli spleceni, a jako sam napitek ich przesiąknięci, to jednak niby rżysko suche do szczętu będą strawieni.

11 Z ciebie wyszedł ten, który umyślił zło przeciw Wiekuistemu, rajca nikczemny.

12 Tak rzecze Wiekuisty: Jakkolwiek w pełnej sile i tak liczni, to jednak ścięci będą i zginą; tobie zaś odpowiem: Nie ukorzę cię już więcej!

13 A tak skruszę jarzmo jego, które na ciebie, a więzy jego potargam.

14 Przeciw tobie zaś zarządzi Wiekuisty: Imię twoje niechaj nie będzie nadal przez zapłodnienie zachowane; z domu boga twojego wytępię rzeźby i posągi, zgotuję grób twój, boś marny.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 2

✦

1 Oto po górach stopy zwiastuna, zwiastującego zbawienie! Świętuj Judo uroczystości twoje, spełniaj twoje śluby! gdyż nie wyruszy już przeciw tobie nikczemnik - doszczętnie on zgładzony.

2 Nadciągnął pogromca przeciw tobie: Pilnuj twierdzy! Wypatruj drogę, przepasuj biodra, pokrzepiaj moc twą wedle sił!

3 Oto przywrócił Wiekuisty wielkość Jakóba jak i wielkość Israela; bo złupili ich łupieżcy, zniweczyli latorośle ich.

4 Tarcze bohaterów jego zaczerwienione, rycerze jego w szkarłat przybrani, ogniem płomiennym błyszczą wozy, gdy je szykuje, a lance drgają.

5 Po ulicach grzmią wozy, mkną po rynkach; wejrzenie ich niby pochodnie, niby błyskawice przebiegają.

6 Napomina rycerzy swoich, ale ponieśli klęskę podczas wycieczki; spieszyli do murów jej, ale już oblężniczy dach przygotowany.

7 Szluzy rzeczne się otworzyły, a pałac zalany.

8 Ale postanowionem jest: wziętą zostaje, uprowadzoną, gdy służebnice jej głosem gołębic gruchają, bijąc się w piersi swe.

9 Była zaś Niniwa jako sadzawka wód od czasu powstania swojego; oni wszakże rozpierzchli się: "Stójcie, stójcie!" ale nikt się nie odwraca.

10 I tak rozchwyćcie srebro, rozchwyćcie złoto! bo niewyczerpany zasób; moc tam wszelakich klejnotów kosztownych.

11 Opustoszenie i splądrowanie i zburzenie - serca zrozpaczone, kolana drżące, kurcz we wszystkich biodrach, a lica wszystkich wybladłe.

12 Gdzież teraz legowisko lwów, owo miejsce hodowli dla lwiąt, gdzie lew kroczył, lwica i szczenię lwie, a nikt nie wystraszył?

13 Rozszarpywał lew na potrzebę szczeniąt swoich, a dusił dla lwic swoich; napełniał łupem swe jaskinie, a legowiska swe poszarpanem.

14 Otom Ja przeciw tobie, rzecze Wiekuisty zastępów, a puszczę z dymem wozy (twoje) a lwięta twe pochłonie miecz, i zgładzę z ziemi łup twój, a nie będzie słyszany więcej głos postów twoich.

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0

ROZDZIAŁ 3

✦

1 Biada miastu krwawemu, na wskroś przepełnionemu kłamstwem i zdzierstwem, w którem grabież nie ustaje!

2 Trzask biczów i głośny tentent kół, rumaki pędzące, a wozy toczące się!

3 Jeźdzcy szturmujący i skrzące się miecze i lśniące się oszczepy. Mnóstwo poległych i moc trupów, a niemasz końca zwłokom, tak że przez zwłoki swe się potykają.

4 To dla niezliczonych sprosności wszetecznicy nadobnej, władnej czarami, która narody usidlała wszeteczeństwem swojem, a plemiona czarami swojemi.

5 Otom przeciw tobie, rzecze Wiekuisty zastępów, i odkryję płaszcze twe na oblicze twoje, i ukażę narodom srom twój, a królestwom hańbę twoję.

6 I rzucę na cię śmiecie i zelżę cię i uczynię cię dziwowiskiem.

7 Aby każdy, który cię ujrzy uciekał od ciebie, i wołał: Spustoszona Niniwa! Któżby się użalił nad nią? Zkądbym poszukał pocieszycieli dla ciebie?

8 Czyżeś lepszą niż No-Ammon, które nad rzekami osiadło, a otoczone było wodami, któremu rzeka była wałem, rzeka za mur służyła?

9 Kusz, które tak silne, i Micraim, nie mające końca, Putejczycy i Libijczycy byli ku pomocy tobie.

10 Ale i to poszło na wygnanie, w niewolę; i jego niemowlęta roztrącane były na rogach wszystkich ulic. A o najznakomitszych jego miotano losy, a wszystkich wielkich jego okuto w kajdany.

11 I ty tedy upojoną i zaćmioną będziesz; i tobie szukać obrony przed wrogiem!

12 Wszystkie twierdze twoje - drzewa to figowe z owocem wczesnym; gdy się je potrząśnie spadną do ust spożywcy.

13 Oto lud twój, to kobiety w pośród ciebie - szeroko roztwierają się bramy kraju twego przed wrogiem, ogień pożera twe zawory.

14 Wody na czas oblężenia zaczerpnij sobie! Umocnij szańce twoje! Wydeptuj glinę, a tępaj wapno, a napraw formę ceglaną!

15 Tam pochłonie cię ogień, wytępi miecz, pożre cię jako chmara chrząszczy, choćbyś się skupiła jako chrząszcze, skupiła jako szarańcza.

16 Liczniejsi byli kramarze twoi niż gwiazdy nieba; ale chrząszcze się lenią i odlatują.

17 Uwieńczeni twoi podobni do szarańczy, a hetmani twoi do chmary koników polnych, zalegających mury w dniach chłodnych: wschodzi słońce a odlatują, a nie wie nikt dokąd.

18 Drzemią pasterze twoi, królu asyryjski, spoczywają możni twoi; lud twój rozproszony po górach a nikt go nie gromadzi.

19 Niema ulgi dla klęski twojej, bolesną, rana twoja! Wszyscy, których dochodzi wieść o tobie klaskają w dłoń nad tobą; bo na kogoż nie przychodziło okrucieństwo twoje ustawicznie?

Une Sacra · wydanie 1 · unesacra.com · CC BY-NC-SA 4.0